

UNIWERSYTET IM. ADAMA MICKIEWICZA W POZNANIU

Wydział Nauk Geograficznych i Geologicznych

Kierunek studiów: Geoinformacja

Nr albumu: 444861

Błażej Kościański

Zmiany pokrycia terenu dla obszaru Polski: 1990-2018

Analysis of land cover changes in Poland between 1990 and 2018

Praca inżynierska napisana w Instytucie Geoekologii i Geoinformacji pod kierunkiem dr. Jakuba Nowosada

Poznań,	dnia					

OŚWIADCZENIE

Ja, niżej podpisany/a student/ka Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu oświadczam, że przedkładaną pracę dyplomową napisałem/napisałam samodzielnie. Oznacza to, że przy pisaniu pracy, poza niezbędnymi konsultacjami, nie korzystałem/am z pomocy innych osób, a w szczególności nie zlecałem/am opracowania rozprawy lub jej części innym osobom, ani nie odpisywałem/am tej rozprawy lub jej części od innych osób.

Oświadczam również, że egzemplarz pracy dyplomowej w wersji drukowanej jest całkowicie zgodny z egzemplarzem pracy dyplomowej w wersji elektronicznej.

Jednocześnie przyjmuję do wiadomości, że przypisanie sobie, w pracy dyplomowej, autorstwa istotnego fragmentu lub innych elementów cudzego utworu lub ustalenia na-ukowego stanowi podstawę stwierdzenia nieważności postępowania administracyjnego w sprawie nadania tytułu zawodowego.

[]* - wyrażam zgodę na udostępnianie mojej pracy w czytelni Archiwum UAM
[]* - wyrażam zgodę na udostępnianie mojej pracy w zakresie koniecznym do
ochrony	mojego prawa do autorstwa lub praw osób trzecich

*Należy wpisać TAK w przypadku wyrażenia zgody na udostępnianie pracy w czytelni Archiwum UAM, NIE w przypadku braku zgody. Niewypełnienie pola oznacza brak zgody na udostępnianie pracy.

|--|

(czytelny podpis studenta)

Streszczenie

Słowa kluczowe: struktura przestrzenna, pokrycie terenu, CORINE Land Cover, CLC

Abstract

Keywords: spatial patterns, land cover, CORINE Land Cover, CLC

Spis treści

	Streszczenie	4
	Abstract	4
1	Wprowadzenie	7
2	Przegląd literatury	9
3	Materiały	11
	3.1 Obszar badań	11
	3.2 Dane CORINE Land Cover	11
	3.3 Dane dodatkowe	13
4	Metody	15
	4.1 Reklasyfikacja danych CLC	15
	4.2 Wykorzystane oprogramowanie	18
	4.3 Przygotowanie danych do analizy struktury przestrzennej może jakaś inna	
	nazwa?	21
5	Wyniki	25
	5.1 Analiza zmian na poziomie krajowym	25
	5.2 Analiza zmian regularnych obszarów 10 na 10 km	28
	5.3 Analiza zmian na poziomie powiatów	29
	5.4 Analiza zmian na poziomie mezoregionów	29
6	Podsumowanie	31
Bi	ibliografia	33

Wprowadzenie

Pokrycie terenu stanowi wszelkie obiekty znajdujące się na powierzchni Ziemi związane zarówno ze skutkami sił przyrody, jak i działalności człowieka. Wśród tych obiektów znajduje się rzeźba terenu, zjawiska hydrograficzne, kompleksy roślinne oraz wszelkie formy antropogeniczne (Olędzki, 1987). Pokrycie terenu dla dużych obszarów zazwyczaj opisywane jest za pomocą danych o pokryciu terenu.

Monitorowanie pokrycia terenu stanowią wszelkie procesy, których celem jest gromadzenie informacji o stanie środowiska geograficznego.. Informacje pozyskane w wyniku tych procesów, pomagają określić zmiany zachodzące w otaczającym nas świecie. Zmiany pokrycia terenu są zazwyczaj powolnym procesem, jednakże mają bezpośredni wpływ na zmiany klimatu i warunki środowiskowe. Zmiany te są także ściśle powiązane z działalnością człowieka. Znaczna część zmian pokrycia terenu będących skutkiem antropopresji ma charakter negatywny i jest związana z rozwojem środowisk antropogenicznych. Zmiany te prowadzą do stopniowej utraty bioróżnorodności ekosystemów. Działalność człowieka może mieć także pozytywny wpływ na stan środowiska naturalnego, np. zakładanie obszarowych form ochrony przyrody. Dlatego też monitorowanie zmian pokrycia terenu, a także ocena dynamiki tych zmian ma pierwszorzędne znaczenie dla skutecznego planowania i zarządzania zasobami.

Jednym z programów, których celem jest monitorowanie pokrycia terenu, jest program CORINE przyjęty w 1985 roku przez Komisję Europejską. Program ten oparty

jest o analizy licznych obrazów satelitarnych, które następnie są interpretowane do uproszczonej postaci danych podzielonych na ustalone kategorie pokrycia terenu. Do wyników programu CORINE należą między innymi zbiory danych o pokryciu terenu CORINE Land Cover (CLC), obejmujące obszar większości państw europejskich. Dane te są szczególnie popularne w celach analiz zmian pokrycia terenu (Mierzwiak i in., 2019) dodać jeszcze kilka przykładów.

Zmiany pokrycia terenu można analizować wykorzystując różne metody. Najbardziej podstawowym sposobem, jest prosta analiza zmian ilościowych pokrycia terenu na analizowanym obszarze. Inny sposób, oparty o metody wywodzące się z dziedziny ekologii krajobrazów, polega na podzieleniu obszaru badań na mniejsze jednostki przestrzenne, a następnie wykonanie różnorodnych analiz wewnątrz tych jednostek. Zależnie od pożądanego efektu, wykorzystane jednostki mogą być zarówno regularnymi kwadratami, jak i np. jednostkami podziału administracyjnego.

Jednym z rodzajów wspomnianych powyżej analiz są analizy oparte o sygnatury przestrzenne. Sygnatury przestrzenne stanowią statystyczny opis pewnych struktur przestrzennych występujących wewnątrz rastra **co powinienem tu zacytować?**. Takie podejście do analizy przestrzennej umożliwia między innymi ocenę zmian przestrzennej kompozycji i konfiguracji analizowanych jednostek przestrzennych.

Głównym celem tej pracy jest analiza ogólnego charakteru oraz przestrzennego rozmieszczenia głównych zmian pokrycia terenu na obszarze Polski w latach 1990-2018. Poza ogólnymi zmianami ilościowymi, obliczonymi dla całego analizowanego obszaru, w pracy uwzględniono także analizy struktur przestrzennych w oparciu o obliczenia sygnatur przestrzennych dla mniejszych obszarów wydzielonych z obszaru badań. Dodatkowym celem było znalezienie i graficzna reprezentacja najbardziej zmienionych obszarów w przeciągu ostatnich 18 lat dynamicznego rozwoju.

Przegląd literatury

W pracy (Nowosad i in., 2019) przedstawione zostały metody analizy zmian pokrycia terenu z wykorzystaniem technik opartych o analizy struktur przestrzennych, na których bazuje ta praca. Jednakże, ze względu na zastosowanie w powyższej pracy danych o pokryciu terenu pochodzących z programu ESA Climate Change Initiative (ESA CCI) o rozdzielczości przestrzennej 300m, wynikowa mapa globalnych zmian pokrycia terenu w latach 1992-2015 umożliwia określenie trendów zmian przestrzennych w badanym okresie wyłącznie w skali globalnej. W tej pracy, w celu wykonania szczegółowej analizy, bardziej dostosowanej do rozmiaru państw europejskich, wykorzystano dane o pokryciu terenu udostępniane w ramach europejskiego programu CORINE. Dane wynikowe programu CORINE użyte do celów tej pracy zostały bardziej wnikliwie opisane w podrozdziale 3.2.

tu potrzebuje jeszcze jednej pracy, najlepiej w skali europejskiej

W publikacji autorstwa (Mierzwiak i in., 2019) także została wykonana analiza zmian pokrycia terenu dla obszaru Polski, oparta na danych pochodzących z programu CORINE, przeprowadzona dla lat 1990-2012. W przeciwieństwie do wspomnianej pracy, w tej pracy nie zostały wykorzystane bazy danych zmian pokrycia terenu między produktami programu CORINE. Zamiast tego, ilościowe zmiany pokrycia terenu zostały określone za pomocą obliczenia różnic w komórkach analizowanych rastrów dla lat 1990 i 2018. Co

więcej, podejście do analizy zmian przestrzennych zostało rozszerzone o analizę struktur przestrzennych na podstawie metod przedstawionych w pracy (Nowosad i in., 2019).

Materialy

3.1 Obszar badań

Obszar badań obejmuje terytorium Polski, włącznie z obszarem morskich wód wewnętrznych i morzem terytorialnym.

3.2 Dane CORINE Land Cover

Do analizy wykorzystane zostały zbiory danych przestrzennych o pokryciu terenu - CORINE Land Cover (CLC). Program CORINE (Coordination of Information on Environment) został przyjęty w 1985 roku przez Komisję Europejską. Jego celami było:

- zgromadzenie informacji o stanie środowiska geograficznego w zakresie priorytetowych tematów dla wszystkich krajów Wspólnoty,
- skoordynowanie wysiłków w zakresie gromadzenia danych i organizacji informacji na szczeblu krajów członkowskich i na szczeblu międzynarodowym,
- zagwarantowanie spójności informacji i zapewnienie kompatybilności danych

(źródło: https://clc.gios.gov.pl).

W większości państw CLC jest tworzony poprzez wizualną interpretację obrazów satelitarnych o wysokiej rozdzielczości. W kilku państwach stosuje się różne rozwiązania półautomatyczne, wykorzystujące między innymi przetwarzanie obrazów satelitarnych,

GIS i generalizację danych. Minimalna mapowana jednostka dla CLC wynosi 25 hektarów dla obiektów przestrzennych i 100 metrów dla obiektów liniowych. Dodatkowo, wraz z każdym kolejnym produktem CLC powstaje także baza danych zmian między nowymi danymi, a ostatnio powstałą bazą, dla której stosuje się minimalną mapowaną jednostkę wynoszącą 5 hektarów.

Efekty programu CORINE udostępniane są w formacie rastrowym GeoTiff o rozdzielczości przestrzennej 100 metrów (oznacza to, że jeden piksel rastra obejmuje 1 hektar powierzchni) oraz formatach wektorowych ESRI i SQLite geodatabase. Układy współrzędnych, w jakich udostępniane są wyniki projektu CORINE zależne są od organu je rozpowszechniającego. Przykładowo, dane obejmujące obszar całej Europy, pozyskane z witryny Copernicus Land Monitoring Service (https://land.copernicus.eu/pan-european/corine-land-cover) wykorzystują układ współrzędnych ETRS-LAEA (EPSG:3035), natomiast dane udostępniane przez Główny Inspektorat Ochrony Środowiska (https://clc.gios.gov.pl/), uwzględniające wyłącznie dane dla terytorium Polski, wykorzystują Państwowy Układ Współrzędnych Geodezyjnych 1992 (EPSG:2180)

Dane inwentaryzacyjne CORINE Land Cover dostępne dla lat 1990, 2000, 2006, 2012 i 2018, zorganizowane są hierarchicznie w trzech poziomach szczegółowości. Na pierwszym poziomie wyszczególniono pięć głównych typów pokrycia globu ziemskiego: tereny antropogeniczne, tereny rolne, lasy i ekosystemy seminaturalne, obszary podmokłe oraz obszary wodne. Drugi poziom obejmuje 15 form pokrycia terenu, które można przedstawić na mapach w skalach od 1:500 000 do 1:1 000 000. Dla trzeciego poziomu danych CLC wyróżnione zostały 44 klasy pokrycia terenu, obejmujące wszystkie formy pokrycia terenu występujące na kontynencie europejskim.

Do celów tej pracy, użyte zostały dane rastrowe, obejmujące obszar całej Europy, dla lat 1990 i 2018, udostępnione do pobrania na witrynie Copernicus Land Monitoring Service (https://land.copernicus.eu/pan-european/corine-land-cover).

3.3 Dane dodatkowe

W pracy wykorzystane zostały także dane wektorowe dotyczące oficjalnego podziału terytorialnego Polski pozyskane z Państwowego Rejestru Granic (PRG) udostępnionym na Geoportalu (https://www.geoportal.gov.pl/dane/panstwowy-rejestr-granic) oraz dane wektorowe z obszarami mezoregionów, pobrane z witryny Geoserwis (http://geoserwis.gdos.gov.pl/mapy/), prowadzonej przez Generalną Dyrekcje Ochrony Środowiska. Wykorzystany podział na mezoregiony jest efektem doprecyzowania i uszczegółowienia granic regionów fizycznogeograficznych z uwzględnieniem metodyki proponowanej w ostatnim podziale fizycznogeograficznym Kondrackiego (1998, 2000).

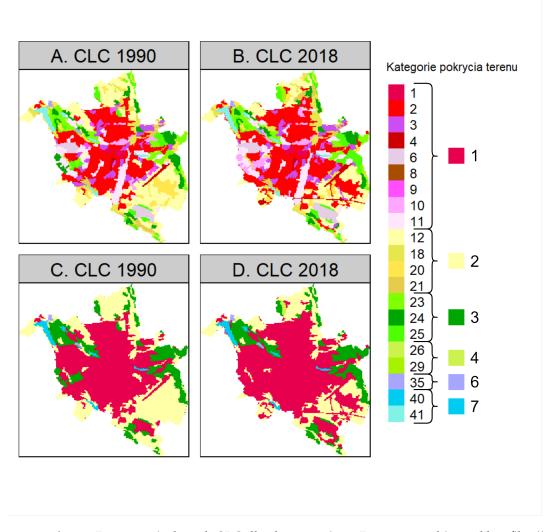
Metody

4.1 Reklasyfikacja danych CLC

W celu ułatwienia interpretacji wyników, klasy CLC zostały poddane reklasyfikacji. Reklasyfikacja to proces ponownego przypisania jednej lub więcej wartości w zestawie danych rastrowych do nowych wartości wyjściowych. Dane o pokryciu terenu w programie CORINE udostępniane są na najniższym, trzecim poziomie podziału kategorii. Wykorzystanie wszystkich klas pokrycia terenu występujących na obszarze Polski doprowadziłoby do nadmiaru informacji i tym samym zwiększenia trudności interpretacji wyników. Rycina 4.1 przedstawia przykład wpływu reklasyfikacji na ilość kategorii pokrycia terenu występujących na obszarze miasta Poznań. Aby uniknąć powyższej sytuacji, klasy zostały zgrupowane do oryginalnego podziału dla pierwszego poziomu CLC, z wyjątkiem lasów i ekosystemów naturalnych, gdzie zastosowano podział dla poziomu drugiego.

W wyniku reklasyfikacji ilość klas pokrycia terenu została zmniejszona z 33 klas poziomu trzeciego występujących na obszarze Polski do 7. Otrzymano następujące kategorie pokrycia terenu:

- tereny antropogeniczne,
- tereny rolne,
- lasy,

Rysunek 4.1: Porównanie danych CLC dla obszaru miasta Poznań przed i po reklasyfikacji

- tereny krzewiaste,
- tereny z rzadszą roślinnością,
- obszary podmokłe,
- obszary wodne.

wkleić raster contingency table "Tabela 3. Kierunki zmian użytkowania ziemi w Polsce w latach 1930–2000"

Formy pokrycia terenu wyróżnione w bazie danych CORINE Land Cover

Poziom pierwszy	Poziom drugi	Poziom trzeci
	11 Zabudowa miejska	111 Zabudowa miejska zwarta
1 Tereny antropogeniczne	12 Tereny przemysłowe, handlowe i komunikacyjne	 112 Zabudowa miejska luźna 121 Tereny przemysłowe lub handlowe 122 Tereny komunikacyjne oraz tereny związane z komunikacją drogową i kolejową 123 Porty 124 Lotniska
	13 Kopalnie, wyrobiska i budowy	131 Miejsca eksploatacji odkrywkowej 132 Zwałowiska i hałdy 133 Budowy
	14 Miejskie tereny zielone i wypoczynkowe	141 Tereny zielone 142 Tereny sportowe i wypoczynkowe
	21 Grunty orne	211 Grunty orne poza zasięgiem urządzeń nawadniających 212 Grunty orne stale nawadniane 213 Pola ryżowe
2 Tereny rolne	22 Uprawy trwałe	221 Winnice 222 Sady i plantacje 223 Gaje oliwne
	23 Łąki i pastwiska	231 Łąki, pastwiska
	24 Obszary upraw mieszanych	 241 Uprawy jednoroczne i trwałe 242 Złożone systemy upraw i działek 243 Tereny zajęte głównie przez rolnictwo z dużym udziałem terenów naturalnych
	31 Lasy	244 Tereny rolno-leśne 311 Lasy liściaste 312 Lasu iglaste 313 Lasy mieszane
3 Lasy i ekosystemy seminaturalne	32 Zespoły roślinności drzewiastej i krzewiastej	321 Murawy i pastwiska naturalne 322 Wrzosowiska i zakrzaczenia 323 Roślinność sucholubna (śródziemnomorska) 324 Lasy i roślinność krzewiasta w stanie zmian
	33 Tereny otwarte, pozbawione roślinności, lub z rzadkim pokryciem roślinnym	331 Plaże, wydmy, piaski 332 Odsłonięte skały 333 Roślinność rozproszona 334 Pogorzeliska 335 Lodowce i wieczne śniegi
4 Obszary podmokłe	Sródlądowe obszary podmokłe Przybrzeżne obszary podmokłe	411 Bagna śródlądowe 412 Torfowiska 421 Bagna słone (solniska) 422 Saliny 423 Osuchy
	51 Wody śródlądowe	511 Cieki
5 Obszary wodne	52 Wody morskie	512 Zbiorniki wodne 521 Laguny 522 Estuaria 523 Morza i oceany

Rysunek 4.2: Kategorie pokrycia terenu wyróżnione w bazie danych CORINE Land Cover.

4.2 Wykorzystane oprogramowanie

Wszystkie obliczenia i ryciny zostały przygotowane za pomocą języka *R* (R Core Team, 2020). Najważniejszym pakietem tego języka, który umożliwił przeprowadzenie analizy zmian struktur przestrzennych, był pakiet *motif* (Nowosad, 2021). Pakiet ten umożliwia przekształcenie kategorycznych danych rastrowych, niosących wyłącznie informacje o pojedynczych komórkach, w sygnatury przestrzenne, będące statystycznym opisem pewnych struktur przestrzennych występujących wewnątrz rastra. Jedną z najbardziej podstawowych sygnatur przestrzennych jest kompozycja. Stanowi ona podsumowanie ilości komórek danej kategorii występujących na analizowanym obszarze. Obok kompozycji wyróżnia się także konfigurację, która stanowi opis ilości komórek danych kategorii występujących w sąsiedztwie komórek innych kategorii.

Wyróżnia się także metody opisu struktur przestrzennych będące połączeniem wcześniej wspomnianych sygnatur. Jedną z takich metod jest między innymi macierz współwystępowania, którą tworzy się poprzez zliczenie wszystkich par sąsiadujących ze sobą komórek. W wyniku otrzymywana jest macierz o wymiarach k na k, gdzie k jest równe liczbie klas występujących w rastrze kategorycznym. Wewnątrz macierzy współwystępowania, wartości przekątne związane są z kompozycją rastra, natomiast wartości pionowe i poziome - z jego konfiguracją. Sygnaturą wykorzystaną do obliczeń w tej pracy był histogram współwystępowania, będący przekształceniem macierzy współwystępowania do postaci jednowymiarowej.

Wizualizacje danych przestrzennych stworzone zostały z wykorzystaniem pakietu *tmap* (Tennekes, 2021), natomiast do wizualizacji danych ilościowych wykorzystany został pakiet *ggplot2* (Wickham i in., 2021).

4.2.1 Pakiet Motif

Pakiet motif jest narzędziem o otwartym kodzie źródłowym, umożliwiającym analizy struktur przestrzennych dla dowolnych kategorycznych danych rastrowych za pomocą sygnatur przestrzennych. Sygnatury można obliczyć zarówno dla obszarów regularnych,

takich jak siatka jednakowych kwadratów, jak i obszarów nieregularnych, jak np. jednostki podziału administracyjnego. Funkcje wewnątrz pakietu pozwalają na obliczenie siedmiu różnych sygnatur przestrzennych, takich jak:

- kompozycja,
- macierz współwystępowania,
- histogram współwystępowania,
- · ważona macierz współwystępowania,
- · ważony histogram współwystępowania,
- zintegrowana macierz współwystępowania,
- · zintegrowany histogram współwystępowania.

Dodatkowo motif umożliwia użytkownikom na stworzenie własnych sygnatur przestrzennych poprzez wykorzystanie funkcji zdefiniowanych wcześniej przez użytkowników wewnątrz funkcji pakietu. Pakiet zawiera także narzędzia umożliwiające wykonanie analiz przestrzennych, takich jak wyszukiwanie struktur przestrzennych, wykrywanie ich zmian oraz grupowanie obszarów o podobnej strukturze przestrzennej.

Poniżej, przedstawiony został przykład zastosowania pakietu motif w celu obliczenia macierzy współwystępowania ("coma"). W pakiecie motif do obliczania sygnatur przestrzennych służy funkcja $lsp_singature()$. Jako pierwszy argument funkcja przyjmuje obszar badań w postaci rastra kategorycznego. W argumencie type należy określić rodzaj sygnatury przestrzennej, którą chcemy obliczyć. Argument window określa rozmiar kwadratów, wewnątrz których obliczana będzie sygnatura. Poniżej przedstawiona została funkcja umożliwiająca obliczenie macierzy współwystępowania ("coma"). Jako obszar badań podane zostały dane CLC dla całej Polski z roku 1990, natomiast oczekiwany rozmiar okien, wewnątrz których wykonywane będą obliczenia ustawiony został jako 100 komórek rastra.

library(motif)

library(stars)

#> Loading required package: abind

```
#> Loading required package: sf
#> Linking to GEOS 3.9.0, GDAL 3.2.1, PROJ 7.2.1
land_cover = read_stars("data/clc_poland.tif")
coma = lsp_signature(land_cover,
                   type = "coma",
                   window = 100)
coma
#> # A tibble: 3,337 x 3
        id na_prop signature
   * <int> <dbl> ist>
#>
#> 1
        24 0.562 <int [7 x 7]>
#> 2
        25 0.302 <int [7 x 7]>
#> 3
       26 0.168 <int [7 x 7]>
       27 0.0464 <int [7 x 7]>
#> 4
#> 5
       28 0.0978 <int [7 x 7]>
#> 6
       29 0.550 <int [7 x 7]>
#> 7
       94 0.648 <int [7 x 7]>
     95 0.355 <int [7 x 7]>
#> 9 96 0.0316 <int [7 x 7]>
#> 10
        97 0
                <int [7 x 7]>
#> # ... with 3,327 more rows
```

W wyniku obliczeń otrzymany został obiekt klasy Isp zawierający trzy kolumny:

- id unikatowy identyfikator każdego obszaru
- na_prop udział komórek NA w danym obszarze
- signature sygnatura obliczona dla danego obszaru

Sygnaturę przestrzenną wybranego obszaru można obejrzeć poprzez wydzielenie jej z kolumny *signature*:

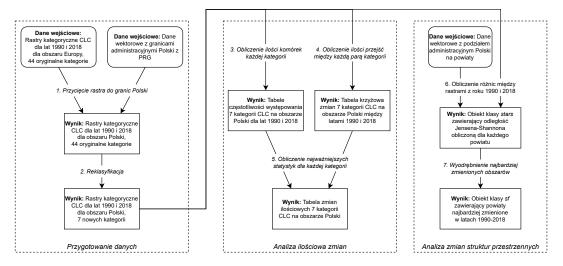
```
coma$signature[[24]]
                            7
          2
               3 4
                    5 6
#> 1 28
         26
               0 0
                    0 0
#> 2 26 3814
             270 0
#> 3 0 270 10368 0 211 3
                            2
          0
               0 0
                     0 0
                            0
#> 4
     0
#> 5 0
         0
             211 0 528 0
                          125
               3 0
                    0 0
#> 6 0
          0
#> 7 0 0 2 0 125 0 23588
```

4.3 Przygotowanie danych do analizy struktury przestrzennej może jakaś inna nazwa?

Rycina 4.3 przedstawia poszczególne kroki wykonane w celu pozyskania wyników umożliwiających dalszą analizę struktur przestrzennych na wyodrębnionych obszarach. Podany przykład jest wyłącznie uproszczeniem czynności wykonanych w rzeczywistości, ponieważ w sekcji "Analiza zmian pokrycia terenu" zawarty został wyłącznie proces pozyskania danych wyjściowych do analizy struktur przestrzennych na poziomie powiatów.

Wszystkie dane wykorzystane do przygotowania analizy zostały szczegółowo omówione w rozdziale 3. Ze względu na to, że pobrane dane rastrowe CLC obejmują obszar większy niż obszar analizowany w tej pracy, pierwszym krokiem przygotowania danych było przycięcie danych rastrowych do granic Polski.

Następnie, otrzymane rastry zostały poddane reklasyfikacji. Proces ten został dokładniej opisany w sekcji 4.1. Dane CLC oryginalnie udostępniane są na trzecim poziomie podziału kategorii pokrycia terenu. Oznacza to, że dane CLC dla wybranego regionu w Europie mogą zawierać aż 44 różne kategorie pokrycia terenu. W celu uniknięcia nadmiaru informacji powstałej przy próbie porównania zmian między taką ilością kategorii, dane zostały zreklasyfikowane do 7 kategorii. Przykład wpływu reklasyfikacji na ilość zawartych informacji na przykładzie obszaru miasta Poznań ilustruje rycina 4.1.

Rysunek 4.3: Czynności wykonane w celu otrzymania wyników umożliwiających analizę struktury przestrzennej obszarów powiatów.

W wyniku przygotowania danych, otrzymane zostały rastry kategoryczne CLC dla lat 1990 i 2018 zawierające informacje o 7 głównych kategoriach pokrycia terenu, przycięte do obszaru Polski.

Kolejny etap polegał na wykonaniu ilościowej analizy zmian pokrycia terenu dla całego analizowanego obszaru. W pierwszej kolejności (krok 3 na diagramie) obliczona została tabela częstotliwości występowania zreklasyfikowanych kategorii CLC w poszczególnych latach. Tabela ta zawiera informacje o ilości komórek danej kategorii występujących na rastrze dla danego roku. Następnie, obliczona została tabela krzyżowa (użyć tego czy "tablica kontyngencji" - contingency table?) zmian zreklasyfikowanych kategorii między analizowanymi latami. Otrzymana tabela krzyżowa zawiera dane o wszystkich zmianach pokrycia terenu zaszłych między każdą możliwą parą kategorii pokrycia terenu. Ostatecznie, stworzona została tabela 5.1 zawierająca podstawowe statystyki podsumowujące zmiany zaszłe na obszarze Polski w podziale na zreklasyfikowane kategorie pokrycia terenu.

Obliczone statystyki to między innymi: suma powierzchni dla lat 1990 i 2018, bilans zmian między latami, ubytki i przyrosty powierzchni w analizowanym czasie oraz procentowa zmiana stanu danej kategorii. Podział na bilans zmian, ubytki oraz przyrosty wywodzi się z tego, że bilans zmian stanowi wyłącznie różnicę względną między stanem z roku 1990 a tym z roku 2018. Oznacza to, że gdy w teoretycznej sytuacji dwie

komórki rastra, o różnych kategoriach, zmienią swoje kategorie na kategorię drugiej komórki - bilans zmian pozostaje zerowy. Statystyka ta nie ukazuje zmian, które zaszły w komórkach, ze względu na to, że ilość komórek tych kategorii pozostała bez zmian. Aby uwzględnić takie zmiany, obliczono także różnicę względną między stanami z analizowanych lat w postaci ilości ubytków i przyrostów każdej kategorii. Ubytki danej kategorii stanowią ilość komórek, które w roku 1990 należały do tej kategorii, natomiast w roku 2018 zmieniły swoją kategorię na dowolną inną. Przyrosty danej kategorii oznaczają ilość komórek, które w roku 1990 należały do pozostałych kategorii, a w roku 2018 zmieniły swoją kategorię na tą jedną. Zmiana między latami została obliczona jako stosunek stanu powierzchni z roku 2018 do stanu z roku 1990. Zmiana +50% oznacza, że powierzchnia z roku 2018 stanowi 150% powierzchni z roku 1990. Analogicznie zmiana -50% oznacza, że powierzchnia z roku 2018 stanowi 50% powierzchni z roku 1990.

Celem trzeciego etapu było pozyskanie obliczonych różnic w stanie struktur przestrzennych jednostek przestrzennych. W celu trafnego stwierdzenia prawidłowości dotyczących zmian struktury przestrzennej, dane zostały przeanalizowane na trzech poziomach:

- poprzez wydobycie wartości dla kwadratów o wymiarach 100 na 100 pikseli,
- na poziomie powiatowym
- na poziomie mezoregionów.

Pojedynczy obszar powstały poprzez wyodrębnienie kwadratów o wymiarach 100 na 100 pikseli obejmuje powierzchnię 100 km².

Do ilościowej oceny wielkości zmian każdej jednostki wykorzystuje się miary niepodobieństwa (**odmienności?**). W tej pracy, do określenia stopnia zmian wykorzystano odległość Jensena-Shannona obliczoną dla każdej jednostki przestrzennej. Miara ta przyjmuje wartości od 0 do 1. Wartość 0 oznacza, że na danym obszarze między badanymi okresami nie zaszły żadne zmiany, natomiast wartość 1 oznacza brak podobieństw między analizowanymi obszarami, czyli całkowitą zmianę pokrycia terenu. **nie wiem co jeszcze mógłbym tu dopisać, ale zdecydowanie czegoś brakuje**

Ostatnim krokiem etapu oceny zmian struktur przestrzennych było znalezienie obszarów, które w latach 1990-2018 zmieniły się najbardziej. Aby poprawnie przeanalizować trendy zmian pokrycia terenu wśród tych obszarów, wyodrębniono po 6 najbardziej zmienionych obszarów z każdego rodzaju wykorzystanych jednostek przestrzennych (kwadraty 10 na 10km, powiaty, mezoregiony).

Wyniki

5.1 Analiza zmian na poziomie krajowym

Zmiany pokrycia terenu w latach 1990-2018 w Polsce objęły powierzchnię 25569,65 km², co stanowi 7,9% całkowitej powierzchni kraju (Tabela 5.1). Największe zmiany pokrycia terenu w tym czasie dotyczyły wzrostu ilości terenów antropogenicznych. Tereny te zyskały 9028,04 km² powierzchni, co oznacza wzrost o 87,9%. Najdynamiczniej rozwinęły się tereny krzewiaste, które zwiększyły swoją powierzchnię o 159% względem początku analizowanego okresu. Największe straty odnotowano na terenach rolnych, ich powierzchnia w roku 2018 zmniejszyła się o 17589,78 km². Pomimo największych strat spośród wszystkich analizowanych kategorii, powierzchnia terenów rolnych zmniejszyła się jedynie o 8,7%. Ilość terenów z rzadszą roślinnością zwiększyła się w najmniejszym stopniu i jednocześnie tereny te odnotowały najbardziej dynamiczną stratę powierzchni w analizowanym okresie. Tereny z rzadszą roślinnością odnotowały najmniejszy przyrost oraz łączną utratę 59,1% powierzchni, co stanowi najbardziej dynamiczną stratę powierzchni w stosunku do stanu z 1990 roku spośród analizowanych kategorii pokrycia terenu. Kategorią, która zmieniła się w najmniejszym stopniu były obszary wodne. Całkowita powierzchnia tych terenów wzrosła wyłącznie o 2,3%.

Lokalizacje komórek rastra, które w okresie 1990-2018 zmieniły kategorie pokrycia terenu przedstawia rycina 5.1. Analizując rycinę, zauważyć można występowanie zmian

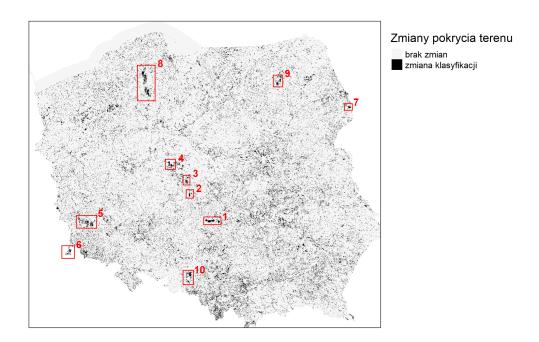
Tablica 5.1: Zmiany pokrycia terenu w latach 1990-2018 na podstawie danych CORINE Land Cover

Kategoria pokrycia terenu	Powierzchnia w 1990r. [km^2^]	Powierzchnia w 2018r. [km^2^]	Bilans zmian [km^2^]	Ubytki [km^2^]	Przyrosty [km^2^]	Zmiana między latami [%]
tereny antropogeniczne	10264.88	19292.92	9028.04	751.05	9779.09	87.95
tereny rolne	201146.41	183556.63	-17589.78	19092.54	1502.76	-8.74
lasy	92258.75	97049.92	4791.17	3442.66	8233.83	5.19
tereny krzewiaste	2325.03	6022.75	3697.72	1647.61	5345.33	159.04
tereny z rzadszą roślinnością	358.01	146.44	-211.57	237.04	25.47	-59.10
obszary podmokłe	1176.88	1113.07	-63.81	297.71	233.90	-5.42
obszary wodne	15190.78	15539.01	348.23	101.04	449.27	2.29

zarówno o charakterze rozproszonym, jak i skoncentrowanym. Największą ilość zmian o charakterze rozproszonym zauważyć można w południowej części kraju na obszarze całego województwa śląskiego oraz zachodniej części województwa małopolskiego. Dużą ilością rozproszonych zmian pokrycia terenu cechują się także województwo mazowieckie, województwo świętokrzyskie, centralna część województwa podkarpackiego oraz zachodnia część województwa dolnośląskiego. Znaczna większość zmian na tych obszarach stanowi zmianę z terenów rolnych w tereny antropogeniczne.

Obszary na których zaszły znaczne zmiany pokrycia terenu o charakterze skoncentrowanym wymienione zostały poniżej, wraz z wyjaśnieniem w jakim miejscu znajdują się te obszary, i z jakimi zmianami kategorii są związane. Duże obszary zmienione w wyniku działalności człowieka:

- Kopalnia Węgla Brunatnego Bełchatów i zwałowisko zewnętrzne Góra Kamieńska, będąca jego skutkiem. Lasy i tereny rolne zostały przekształcone w tereny antropogeniczne.
- 2. Rezerwat przyrody Jeziorsko Obszary wodne powstałe z terenów podmokłych.
- 3. Kopalnia Węgla Brunatnego Adamów Tereny leśne i rolne przekształcone w tereny antropogeniczne, powstanie sztucznego zbiornika wodnego.
- 4. Kopalnia Węgla Brunatnego Konin Tereny rolne przekształcone w tereny antropogeniczne, powstanie sztucznego zbiornika wodnego.
- 5. Ośrodek Szkolenia Poligonowego Wojsk Lądowych Żagań Różne przejścia między kategoriami, głównie zmiana terenów z rzadszą roślinnością w tereny krzewiaste oraz terenów krzewiastych w tereny zalesione.

Rysunek 5.1: Binarna mapa zmian klasyfikacji dla lat 1990-2018

- 6. Kopalnia Węgla Brunatnego Turów Tereny rolne przekształcone głównie w tereny antropogeniczne.
- 7. Zalew Siemianówka Zmiana terenów podmokłych w obszary wodne oraz zmiana terenów rolnych w tereny podmokłe. Skutek spiętrzenia wód w zbiorniku zaporowym.

Duże obszary zmienione w wyniku zjawisk naturalnych:

- 8. Bory Tucholskie Zmiana terenów leśnych w tereny krzewiaste, konsekwencje trąby powietrznej z 2012 roku, która zniszczyła 520 ha lasu.
- 9. Mazury, nadleśnictwo Pisz Przemiana terenów krzewiastych w tereny leśne. Skutki trąb powietrznych z 2002 roku oraz działań zapobiegających dalszego zniszczenia lasów poprzez wykonanie licznych pasów przeciwpożarowych.
- Kotlina Raciborska, nadleśnictwo Rudy Raciborskie Pożar lasu w nadleśnictwie Rudy
 Raciborskie z 1992 roku. Pożar strawił 9062 ha lasów

Rysunek 5.2: Odległość Jensena-Shannona obliczona dla oczek siatki o wymiarach 10x10km

Rysunek 5.3: Obszar z największymi zmianami w siatce 10x10km

5.2 Analiza zmian regularnych obszarów 10 na 10 km

Największe zmiany na południu, południowym-zachodzie oraz centralnej części Polski. Najmniejsze zmiany na obszarze morza terytorialnego oraz na południu Polski na terenie Płaskowyżu Głubczyckiego.

Rycina 5.3 przedstawia obszar na którym zaszły największe zmiany między analizowanymi latami. Ponad połowa lasów na obszarze została zastąpiona terenami krzewiastymi. Zanik części obszarów podmokłych, także na rzecz obszarów krzewiastych. Niewielki rozrost terenów antropogenicznych oraz terenów rolnych.

Może dorobić do tego plot z udziałem procentowym klas dla obu lat? Wtedy będzie można dokładniej opisać te najważniejsze zmiany

Spośród sześciu regularnych obszarów 10 na 10 km o największych zmianach w czasie, najbardziej zauważalnym trendem wydaje się być zmiana obszarów leśnych na tereny krzewiaste. Kolejnym widocznym trendem jest przede wszystkim postępująca urbanizacja, t.j. rozrost terenów o charakterze antropogenicznym, co jest szczególnie widoczne na obszarze oznaczonym literą E. Interesujacym przykładem jest obszar B. Na tym obszarze nastąpiła istotna przemiana terenów krzewiastych w tereny rolne, co jest pewnym przełamaniem głównego trendu widocznego na pozostałych pięciu obszarach.

Powyższy histogram pokazuje, że w znacznej większości regularnych krajobrazów lokalnych nie zaszły żadne zmiany, lub były one bardzo niewielkie.

Rysunek 5.4: 6 obszarów z największymi zmianami w siatce 10x10km

Rysunek 5.5: *Histogram dla siatki* 10x10km

- 5.3 Analiza zmian na poziomie powiatów
- 5.4 Analiza zmian na poziomie mezoregionów

Podsumowanie

Bibliografia

- Mierzwiak, M i B Całka (2019). Zmiany pokrycia terenu w Polsce w latach 1990-2012 na podstawie danych CORINE Land Cover. *Roczniki Geomatyki* **T. 17, z. 2(85)**, 127–140.
- Nowosad, J (2021). *motif: Local Pattern Analysis*. R package version 0.5.0. https://nowosad.github.io/motif/.
- Nowosad, J, TF Stepinski i P Netzel (2019). Global assessment and mapping of changes in mesoscale landscapes: 1992–2015. *International Journal of Applied Earth Observation and Geoinformation* **78**, 332–340.
- R Core Team (2020). *R: A Language and Environment for Statistical Computing*. R Foundation for Statistical Computing. Vienna, Austria. https://www.R-project.org/.
- Tennekes, M (2021). *tmap: Thematic Maps*. R package version 3.3-2. https://github.com/mtennekes/tmap.
- Wickham, H, W Chang, L Henry, TL Pedersen, K Takahashi, C Wilke, K Woo, H Yutani i D Dunnington (2021). *ggplot2: Create Elegant Data Visualisations Using the Grammar of Graphics*. R package version 3.3.5. https://CRAN.R-project.org/package=ggplot2.